

NYITRAMEGYEI SZEMLE

POLITIKAI, TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelen vasárnaponként.

Előfizetési árak: Egész évre 10 kor., fél évre 5 kor., negyed évre 2 kor. 50 fil. — Községeknek, körjegyzőknek, tanítóknak 8 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Dr. Tóth János.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Papnevelde-utca 9. sz.

Hirdetések árai: Egy háromhasábos petitsor ára 16 fillér.

Többszöri közlésnél árkedvezmény.

Hivatalos hirdetések 100 szög 4 kor., minden további szó 4 fil.

Keresztény ifjuság.

A fényesen sikerült katolikus nagygyűlésnek legnagyobb és legténylegesebb eredménye az a lelkesedés, mely a nagygyűlés alkalmából a katolikus egyetemi ifjuság szívében fellángolt és abban a tette kész elhatározások komoly, eltökélt szándékát érlelte meg.

A Szent Imre Kör diszgyűlése, az egyetemi kongregacionisták részvétele az Immaculata-ünnepélyen, az ifjusági bankett az egyetemi polgárok impozáns zömének megjelenése a nyilvános üléseken és a nagygyűlést befejező körmeneten, nem a szinpadai jelenetek hatását teszi a szemléllőre, hanem a meggyőződés erőszódott lelkesedés kifejezésteljes alakjában jelentkezik. A mely ifjuság az ideálok kultuszáért nem csak hevül, hanem erejéhez képest be is áll annak szolgálatába, s bátor férfias hitvallást tesz ideáljainak szeretetéről, az teljesen jogosulttá teszi azt a reményt, hogy majdan az életben dolgozni és küzdeni fog azokért a célokt. melyeket ifjú korában becsülni és szeretni tudott.

Magyarország keresztény intelligenciájának — tisztelet a kivételeknek — az a legnagyobb baja, hogy nincsenek keresztény erkölcsői. Az életet vagy köny-

nyelműen fogja fel, a régi pogány világ cinizmusával, vagy keleti fatalizmussal minden vágy nélkül az erkölcsi emelkedettség után, vagy materialisztikns szempontból, melyben a hasznosság elve, az utilitarizmus játssza a főszerepet. Magától értetődik, hogy ezen felfogások alapján rendezze be az intelligenciánk az életét, mely utóvégre is nem egyéb, mint az életfelfogás gyakorlati megvalósítása.

Am sem a könnyelműség, sem a nembánomság, sem az anyagi önzés nem szerepelhetnek, mint olyan életelvek, melyekkel családot alapítani, társadalmat szervezni, államot fenntartani lehetne. A család gondoskodást követel és lemondást, a társadalom munkásságot, az állam önzetlen odaadást. A hol ezek az erények nem virágoznak, ott a családi élet nélkülözi a boldogságot, a társadalom a jólétet, az állam az erőt. Nálunk a családi boldogság ritka tünemény, a társadalom szegény, az állam gyenge.

De nézzük csak a nagy külföldi országokat Angliát vagy Németországot, a hol az intelligencia keresztény életelveket vall és keresztény erkölcsök szerint rendezze be a gyakorlati életet, az erkölcsi önbecsülés, az istenfélelem, a szorgalom és aldozatkészség elvei alapján, ott a csa-

lád a boldogságnak becsült és kegyelt hajléka, a társadalom az anyagi és szellemi jólét tárháza, az állam pedig megdönthetetlen védőbástyája a nemzeti jogoknak és a polgárok szabadságának. Egy másik nagy birodalomban pedig, Franciaországban azt látjuk, hogy ott ezek az értékes javak abban a mérvben pusztulnak, a melyben a vezető osztályok a keresztény elveket és erkölcsöket mellőzik és megvetik.

Nincs a világtörténelemnek, nincs az egyes népek és országok történetének szembeötlőbb és ékesszólóbb tanulsága, mint az, hogy a keresztény erkölcsi életrend az az egyetlen alap, melyen a családok, társadalmak és államok megállhatnak és magoknak a tartós virulás feltételeit megszerezhetik.

A katolikus nagygyűlés lobogója körül tömörült egyetemi ifjuság a magyar keresztény intelligencia soraiban létező erkölcsi hézagok pótlására törekszik. Istenfélő, egyházat tisztelő, hazáját önzetlenül szerető, munkás és aldozatkész nemzedékké akar lenni. Hit által nemesíti és edzi lelkét az életküzdelmekre, tudomány által műveli, erkölcsztisztaság által óvja, erőben, épségben gyarapítja. Lelkesül nemzeti történelmünk fényes korszakaiért, melyekben a kor és az értelem ereje hódí-

A „NYITRAMEGYEI SZEMLE“ TÁRGÁJA.

Az andocsi búcsún.

Irta: Posgay Margit.

Minden somogyi ember ugy ismeri a híres andocsi búcsújáró helyet, mint a somogyi paraszt legények bosszu álló helyét. Minden legény fél attól, ha az andocsi búcsúra invitálja a vetélytársa.

Koplár Gyurka számadó juhász volt Somogyban egy régi nemesi kurián. Szép szál legény, olyan tuladunai fajta; piciny fekete pödört bajusszal, szurós fekete szemekkel. Nem hiába boldult utána az egész falu leánya, s nem ok nélkül maradtak pártában a szép túri lányok. Pedig Gyurka ugyancsak keveset törődött velök. Egyedül Kuti Örsét találta egyszer jobban megnézni onnan a kőkereszt mellől, mikor a falu ifja, nagyja fogdóskát játszott litánia után a templom téren; de ezen is rajta vesztett.

Egy ily alkalomkor történt, hogy Orosz Pali a falu birájának módos, de rút fia, igen sokat kergetődött Örsével, kinek ugy látszott jól esik a gazdag legény barátsága. Örsze nagyot, nagyot visitva ugrott ki mindig Pali kezei közül úgy hogy széles fodros szoknyája, mint egy kinyitott bazsarózsa hemperedett jobbra balra.

Gyurka ott állt a kőkereszthez támaszkodva s onnan nézte Örsét és Pali. Kurta eszerép pipájában is kialudt a tűz, mert vissza fojtott lélekzettel várta mi lesz e jó kedv vége. Maga sem tudta miért, de bántotta annak a leánynak a jókedve s annak a legénynek a szerencséje. Nem állhatta már tovább, egy nagyot sóhajtvá felnézett a fészületre s erős határozott léptekkel ment keresztül a lányok csoportján, kik az ámulattól és meglepetéstől sietve nyitottak utat.

Örsze is abba hagyta a hancurozást és szinte nyitott szájjal bámult a távozó deli legény után. Hiába hívta Pali, biz' nem volt kedve a további játékhöz, hanem mélyen elgondolkodva vette utját a szőlők felé.

Előtte volt még mindig az a szép, de szegény Kuti Örsze az ő piros habos ruhájában bécsi piros pántlikával; mily szép, mily takaros menyecske válhatnak belőle. Vajjon ez a szép lány igazán szeretheti e azt a himlőhelyes vörös Pali? Ily gondolatok közt ért fel a szőlők közé, hol leülve gyönyörködött a szép kilátásban, mely a Balatonra nyílik.

Jobbra balra tölgyektől koszorozott hegyek, melyek között a Balaton bíboros lilás színe ragyogott messzire, a mint a nap a sötét zalai hegyek mögé húzódott. Szemeit nem tudta levenni

e képről. Csak akkor rezzent össze mikor a háta mögött valaki megszólította.

— Jó estét Gyurka, mi járatban vagy erre, itt a pincék körül? Nem érdemes erre ólalkodni, üresek azok még.

Gyurkának arcába szökött a vér e gunyos szók után s csak a biborral áldozó napnak köszönhetette, hogy Pali azt meg nem látja.

— Persze pajtás te magadról itélsz, mert én bort még sem nem loptam, sem nem potyáztam, de a fehér cselédek szoknyája után sem futok. Különbén éppen jó, hogy itt vagy. Ugy hallom kérő vőfélyt keresel már, hogy Örsét... no hisz' értesz engem.

Nem tudta e szót kimondani: „elvesztet.“

— Hagy el Gyurka, rá érek én még házi cseléd után nézni. Orosz Pali még mindig kap öregségére is annyi fiatalt, a mennyit akar.

— Hát akkor Örsze?

Hisz' ő van ugy utánam, no meg szép fehérség az Istenadta, He he he...

Gyurka alig tudta hideg vérét megtartani, szerette volna fokosát abba a csuf vigyorgó arca bevágni, de uralkodott magán.

Hallod Pali ló lesz nem komédiázni avval a leánynyal, hadd békét, mert én tudom, hogy csak

tóvá, a jellem tisztasága pedig nagygyá és tiszteltté tette a magyart.

És nemcsak művelődik, tanul és lelkesedik ez az ifjuság, hanem munkálkodik már most is, serényen dolgozik a társadalmi összetartás kapcsainak megteremtésén. Egybeforrasztani az egyetem jobb érzésű ifjait faj- és hazaszeretben, megnyerni őket a tudományos igazság szeretetének, az erkölcsi jó tiszteletének, felkelteni bennök az érdeklődést a társadalmi élet kérdései és a hazai közcélok iránt, ápolni bennök a hitet, élesíteni bennök a nemzetünk jövőjébe vetett bizalmat, ezt tűzte ki célul maga elé derék ifjuságunk, olyan előrelátó okossággal és higgadsággal, a minő érett, tapasztalt férfiaknak is díszére válnék. Lapjában, a «Keresztény magyar ifjuság»-ban folytonosan oktat, buzdít és utat mutat az önművelődés eszményi céljai felé.

Hogy mennyi életrevalóság van a mi keresztény ifjuságunk vezetőiben, mennyi tapasztalati és gyakorlati okossággal bírnak, azt legújabbán fényesen dokumentálták azzal, hogy felvetették az egyházi és világi főiskolai ifjuság egyesülésének eszméjét. Egyházi és világi intelligenciánk nem ismeri és nem érti meg egymást, — mondották — mert soha sem tanulták egymást ismerni, soha nem törekedtek egymást megérteni. Innét a ledönthetetlen válaszfal azok között, a kiknek egynek kellene lenniük érzésben és törekvésben.

Kezdjük meg tehát a kölcsönös megismerés és megértés művét azon a ponton, a hol azt elődeink abbahagyták, lépjen összeköttetésbe a papnevelőintézetek ifjusága az egyetem polgárságával, ne legyenek a szemináriumok zárt szentélyek, melyeknek misztikus homályából jámbor zsolozsmának hallatszik ki, de nem tör elő annak a nagyszerű élettevékenységnek az árja, mely ezeket az intézeteket a szellemi és erkölcsi művelődés elsőrendű templomaivá avatja. [Jöjjön

a szemináriumok ifjusága szívének lelkesedésével, szellemi kincseivel és anyagi támogatásával a mi munkakörünkbe, dolgozzék velünk karöltve, ismerjen meg minket és mi őt, egyesüljünk a keresztény restauráció munkájára már most, hogy majdan künn az életben is egyesülhessünk.

Hát nem felséges idea ez, melynek a megvalósulásán már javában dolgoznak mind a két részen. Nemsokára a «Keresztény magyar ifjuság» körül sorakozva egy táborban fogjuk látni egyházi és világi fiatalságunkat, és szemlélni fogjuk a katolikus összetartásnak egy olyan jelenségét, melyen mi felnőttek is okulhatunk és lelkesedhetünk (f)

Őszi közgyűlés.

Nyitra vármegye törvényhatósági bizottsága f. hó 27-én tartotta rendes őszi közgyűlését, melyen a bizottsági tagok — sajnos — nagyon gyér számmal vettek részt. Időről-időre tapasztaljuk, hogy Thuróczy Vilmos második főispán-sága óta a megyei bizottmány tagjainak érdeklődése a törvényhatósági közgyűlések iránt alaposan lelohadt, mert sokan még a szabadelpárt köréből is nem akarnak érintkezni és a vármegyei autonómiában együttműködni azokkal az ultraliberális elemekkel, melyek most a vármegye kormányzatában döntő szerepet játszanak.

A főispánnak nem lévén jelteni valója, a közgyűlés nyomban a tárgysorozatra tért át. A jegyzői fizetésekről szóló 1904. XI. tck. végrehajtására vonatkozó munkálatok befejeztetve, azok jóváhagyás végett a belügyminiszterhez terjesztettek fel. A jegyzői fizetés címén az állam terhére eső 1905. évi segélyösszeg 128,377 koronában irányoztatik elő. Ezt az előirányzatot, mely a mult 1904 évi szükségletet 28.000 koronával meghaladja, új segédjegyzői állásoknak a szervezése teszi szükségessé.

A törvényhatósági bizottságnak a vármegyei székház átalakítására az 1903 ik évi őszi közgyűlésén hozott határozatát a belügyminiszter nem hagyta jóvá, hanem utasította a törvényhatóságot, hogy az építkezési igények leszállításával, szűkebb keretek közé szorított terv szerint a székház átalakítására újabb határozatot hozzon. Ezen belügyminiszteri leirat kapcsán a törvényhatósági közgyűlés a belügyminisztert egy, a vármegye költségére kiküldendő szakközeg kiren-

delésére felkéri, egyúttal a saját kebeléből az első tervezet átdolgozására az alispán elnöksége alatt, az államépítészeti hivatal bevonásával, bizottságot küld ki. A főispán a revideáló bizottságra előterjesztést tevén, kitünt, hogy a saját intímusait ajánlotta, Pongrácz Kálmánt, Lakits Istvánt, Craus Istvánt, Árpási Imrét. Ilykép ez a bizottság tulajdonképen a főispán kebeléből van kiküldve, valamennyi csupa szakember a bányánizmusban, konyítanak-e azonban az építészethez, azt senki fia se tudná megmondani.

A vármegyei tisztviselők közül Turchányi Ödön érsekújvári és Tóth Lajos nagytapolesányi szolgabírák beválasztattak a VII. fizetési osztályba, dr. Szathmáry István és dr. Ötvös Béla vármegyei jegyzőknek pedig 800, illetőleg 200 korona működési pótlék szavaztatott meg.

A Galgócon felállítani kért második gyógyszer-tár engedélyezését a közgyűlés nem javasolja, mert ez a fennálló gyógyszer-tár létezését veszélyeztetné; ellenben egy Egbell községben nyitandó nyilvános gyógyszer-tárnak a felállítását a közgyűlés indokoltan tartja.

Az eddig csendes mederben haladó, álmos tárgyalást a tárgysorozat 7-ik pontjánál hirtelen felélénkítette az ellenzék felszólalása, mely érdekes, fényes sikerrel végződő vitát idézett elő. Debrecen város és Sáros vármegye törvényhatóságainak átiratáról volt szó, melyben az említett törvényhatóságok a magyar nyelvnek és a magyar nemzeti jelvényeknek a külképviseletben való érvényesítését sürgetik és feliratuknak a támogatására a társtörvényhatóságokat felkérlik.

Az állandó választmány az átirat felett egyszerű napirendre térést javasolt, a mely címzetsen még a jelenlevő szabadelvű pártnak hazafiásabb tagjai is felháborodtak. Az ellenzék részéről az állandó választmány megbotránkozottó javaslatára ellen dr. Franciscy Lajos szólalt fel, a ki esetlővén állami önállóságunknak a külügyi képviseletben tényleg előforduló háttérbe szorítását, hangsúlyozta, hogy az átiró törvényhatóságok olyan jogokat követelnek, melyek közjogi helyzetünk lényegéből folynak. Kiemelte a választmány javaslatával szemben azt is, hogy az állami önállóság érvényesüléseért vívott küzdelem egy olyan harcot nyit meg a nemzet számára, melyen sohasem lehet eleget küzdeni.

Dr. Kostyál Miklós hiába erőlködött Franciscy indítványának, — mely oda terjedt, hogy a közgyűlés az átiratot pártioilag tudomásul vegye, s ebből kifolyólag a magyar nyelvnek és jelvényeknek a külső képviseletben való érvényesülése iránt az országgyűléshez feliratot intézzen, —

mókázik veled. Én meg még az ősszel főkötőt hozok neki, ha nem is selyemből módírat.

Próbáld meg öcsém, — szolt emez lenézőleg — de azt tartom Örsének is van esze, hogy üres tarisznyának üres minden sarka.

Evvel megfordult, ott hagyta Gyurkát.

Ezt pedig elfutotta az önértetes büszkeségből fakadó düh és rekedt hangon ordított a távozó után.

Majd elválk az andocsi búcsún. Találkozunk még az andocsi búcsún. Ott látjuk meg ki a legény igazán.

Jó ideig állt még Gyurka a fokosára támaszkodva, mikor a völgyben megszólalt a csodálatos csengő bongó hangú harangszó. Árvalány hajas pörge kalapját kezében tartva lehorgasztott fővel indult meg a hang után. Vonzotta az a bá-

atos földön tuli hang, a nélkül, hogy észrevette volna, hogy a tekenősi pusztánál jár már, ott a hol a szegény Örsze szolgálatban van az özv. számtartónénál. A szűrűs kertben virrasztotta át az éjjelt, kábult fejfel s már hajnalban lement a végtelennek látszó viz mellé. Hiába kereste a szép zalai hegy-koszorut, nem látta azt sehol, csak a víz és ég látszottak egymással csokolódnai. Leült egy kidőlt korhadt fűzfára, mely messze benyult a Balaton azur kék vizébe. Elővette tilinkóját s a nádi rigóval versenyt köszöntötte az Ég urát, a természet e csodálatos szép templomában. Még be sem végezte reggeli imáját mikor csacsogó leány hang üti meg fület.

Jó reggelt Gyurka bátyám, hát magát mi a jó szerencse hozza erre hozzánk, a hol a madár se jár? Tan birkáit fűröszti.

Gyurka majd kiejtette kezéből a tilinkót, nem akart hinni szeméinek, a mint hátra tekintve a szép Örszet pillantja meg egy kosár ruhával fején.

Tán rossz járásban van kend mondja pajkosan a mint Gyurka zavarát észre veszi.

Lehet hugom. De lopni nem jöttem, de ha kapok valamit, úgy viszek.

Csak nem állt be szegény legénynek vagy haramiának.

Hát már csak megmondom, ha kérded, azért jöttem mert egy kis beszédem volna veled. Felelj Örsze nekem oly őszintén, mintha az öreg főtisztelendő kérdezne.

Ugyan ne tréfáljon kend, csak nem áll be papnak; kár lenne azért a szép fekete bajuszért.

Gyurka önkénytelen is pödörített egyet azon amint folytatta. — Ne mókázz velem Örsze. Ko-

FERENCZ JÓZSEF KESERŰVIZ

AZ EGYEDÜL ELISMERT KELLEMEZSÉZŐ TERMÉSZETES HASHAJTÓSZER.

szempontjait megdönteni, mert még a szabadelvű párt tekintélyes része is az indítvány mellett foglalt állást s a pártnak egyik régi és neves tagja *Majthényi Rudolf*, dr. Kostyállal szemben az indítvány mellett tört lándzsát, olyan megokolással, hogy nagyon is időszerűnek tartja a nemzeti jogok érvényesülésének sürgetését, mert a kormány azokból az ígéretekből, melyeket egy év előtt tett, eddig még semmit sem váltott be.

Hogy mily sokan osztották a liberálisok közül is *Majthényi Rudolf* nézetét, az főképp az ezután következett szavazásból tűnt ki, melynél az állandó választmány javaslata csak kis többséggel s ez is a megyei hivatalnokok sorából került ki, mehetett keresztül. Az ellenzékre nézve nagy elégtétel az, hogy sikerült neki a liberális többséget megbontani egy olyan kérdésben, mely ha nem is pártkérdés, de éle mindenesetre a mai nemzetietlen kormány ellen irányul.

Még élénkebb, nagyobb arányú és kihatásaira nézve fontosabb vitát támasztott az ellenzék az Országos Magyar Gazdasági Egyesület feliratának tárgyalásánál, melyben az Egyesület a *galiciai* bevándorlással szemben a bevándorlás korlátozására törvényes intézkedéseket javasol és kérelmez. Az állandó választmány „hazafiúi bölcseséggel” ezen felirat felett is szerény napirendre téréssel óhajtott átsiklani.

Ámde az ellenzék első sorban is a kitűnően megokolt felirat felolvasását követelte, melyhez aztán elsőnek *Mezey Gyula* szólott hozzá, a ki magáévá tevén a feliratban foglaltakat, indítványozta, hogy a közgyűlés a felirat értelmében a maga részéről is a bevándorlás szigorítása érdekében az országgyűléstől célszerű törvényes intézkedéseket követeljen.

Mezey velős, nyomatékos beszéde után a közgyűlésnek nagy, bár az utóbbi időben már nem ritka élvezetben volt része. Feállott *Crausz István* és annyi torony magasságú képtelenséget hordott össze *Mezey* indítványa ellen, hogy beszédétől maga a szabadelvűpárt döbbent meg leginkább, a főispán és a főjegyző továbbá a jelen volt zsidók kivételével, a kik az ügyefogyott beszédben, az abszurdumoknak ebben a csodálatosan merész felhalmozásában szemmel láthatólag gyönyörködtek. Még pedig a főjegyző kormánypárti-, a zsidók faji érdekből, a főispán a beszédben felfedezett szellemi szintáj közelsége felett érzett örömből.

Hogy illusztráljuk, miket beszélt össze *Crausz István*, megemlítjük, hogy ő a liberalizmus, humanizmus és a toleancia nevében szükségesnek mondotta azt, hogy az ország határai továbbra is nyitva legyenek a beözönlő csordák előtt; azután,

hogy az összes művelt államok előtt megbélyegeznék magát az ország, ha olyan intézkedéseket léptetne életbe, minőket a gazdasági egyesület felirata követel. E szerint a liberalizmus, a humanizmus és a toleancia érdeke az, hogy az északkeleti vármegyék őslakossága kipusztuljon és helyét a bevándorló kazárok foglalják el.

Nem bocsátkozhatunk itt újra vitatkozásokba *Crausz István* úrral, csak hángsúlyozzuk itt is, majdnem kénytelenek vagyunk hinni, hogy a ki ilyesmit állít, annak a politikai korrupció nemcsak a szívé, hazafias érzését rontotta meg, hanem az eszét is meghibbantotta.

Mikor a közgyűlés az iszonyatos beszéd megdöbbentő hatása alól kissé felocsúdott, az állandó választmány javaslata és a hallott szörnyűségek ellen egymás után emelkedtek szólásra *Dr. Franciscy Lajos*, *dr. Bangha Sándor*, a kikkel azután *dr. Kostyál Miklós* folytatott polemikát, mindenféle képen szépitgetvén az állandó választmány javaslata. Nagy hatást ért el *dr. Bangha Sándor*, a ki egyszerűen ostobaságnak minősítette azt, a mit *Crausz István* a liberalizmus nevében követelt és a közgyűlés hahotája között jelentette ki, hogy a mi buta, az nem mindig liberális. E kijelentése miatt meggyült a baja a főispánnal, a ki rögtön felpattant, de a kijelentés hatását nem ronthatta le.

Legalaposabban mégis *Mérey Lajos* bánt el az állandó választmány javaslatainak védelmezőivel. Hivatkozva azon kitűnő férfiak tiszta hazafiságára, a kik az országos gazdasági egyesület élén állva a feliratot megszerkesztették, remekül ecsetelte a szóban forgó kérdés jelentőségét nemzeti, gazdasági és közművelődési szempontokból. Fejtegetései közben kiterjeszkedett *Crausz* és *Kostyál* felszólalásaira, kiknek tarthatatlan állításait kézzelfoghatólag ad abszurdum vezette le. *Mérey* sokszor beszélt már ily szépen, ünnepélyes alkalmakkor még szebben is, de nagyobb meggyőző erővel talán még egyszer sem.

Méreynek zajosan megtapsolt beszéde után, *Mezey Gyula* a zárszó jogával élve újra hatásos érvekkel védte indítványát, s ha az eddigi szónokok kardpengével verték vissza *Crausz* állításait, *Mezey* most a sok sebtől vérző matadorra lesújtó buzogány csapást mért, kimutatván, hogy fogalma sincs a művelt államok bevándorlási törvényeiről.

A körülbelül másfél óráig tartott rendkívül tanulságos és érdekes vita után megejtett szavazáson a szabadelvű pártnak sok tagja ismét az ellenzékkel szavazott. Nézetünk szerint a „nem-” mel szavazók tényleg többségben is voltak, s az ellenzék mulasztást követett el azzal, hogy nem

kérte a szavazatok megszámlálását. Ennek hiányában a főispán kellő ellenpróba nélkül jelenthette ki elfogadottnak az állandó választmány javaslatát.

Érdemesnek tartjuk még felemlíteni, hogy *Steiner Gyula* vármegyei aljegyző az Országos Gazdasági Egyesület feliratát egy gondosan kidolgozott, igen alaposan megindokolt pártoló javaslattal terjesztette az állandó választmány elé, ez azonban a javaslatot el nem fogadta. A figyelemre méltó, szép elaborátumot egész terjedelmében lapunk jövő számában közöljük.

A közgyűlés további lefolyásáról lapunk jövő számában referálunk.

Levelezés.

Budapest, 1904. okt. 24.

Tisztelt Szerkesztő úr!

Az V-ik katolikus nagygyűlés is lezajlott már. Minden a rendes kerékvágásban halad itt Budapesten. Az ünnepélyes felvonulásokat a köznap alkak s a kenyérkeresők tömege váltotta fel, s minden oda mutat, hogy a főváros s lehet, hogy a gyűlésen jelen voltak legnagyobb része napirendre tért a látottak és hallottak fölött. Magyarországon így van az mindig, mert tény, hogy jól tudunk éljenezni, de nem tudunk tetteket mutatni.

Dudek János dr. beszédéről s annak hatásáról akarok írni, hogy a „Nyitramegyei Szemle” olvasói is tudják, mire képes, s mi nekünk *Dudek János* dr. A katolikus tanügy állapotáról beszélt. Iskolákat, katolikus iskolákat akar, melyek nemcsak fényes paloták, de melyek a keresztény erkölcsök tüzhelyei, s melyekben nemcsak diplomás tanárok és tanítók tanítanak, hanem tanítanak oly emberek, kikben él a tudat, hogy „ime e házban dől el egyházunk s a haza sorsa”.

Majd éles éllel és meggyőző erővel cáfolta meg az állami s a felekezeten alapon álló iskolák híveink érveit. Nem az állami, hanem a korrallaladó, mindent magában felölelő, de elveihez sohasem hűtlen kath. nevelés adta nekünk *Zrinyieket*, *Pázmányokat*, *II. Rákóczy Ferencet*, *Széchenyieket* és *Deák Ferencet*. A felekezeten alapon álló iskolák is csak egyes emberek kifélcemodott agyrémei, mert a hitetlen hitetlensége a vallása, s mert a felekezeten alapon álló iskolák, tényleg sehol sem bizonyult másnak, mint üres jelszónak, melynek örve alatt rongálják a katholicizmust. Ezekben megadván a hitvallásos iskolák apológiáját, kéri hallgatóit támogassák és segítsék az iskolaügyet, ne várjanak mindent a püspöki kartól, tegyenek már ők is valamit, s legyenek

moly szóm van hozzád. Igaz lelkedre mondd meg, szereted te azt a ripacsos Palit?

— Hát aztán kinek miköze ahhoz? azt meg én kérdelem — szolt kihívón nevetve *Örzse*.

Gyurka, mint a szíven talált vadállat ugrott fel helyéről s *Örzse* két karját hevesen megragadva kiáltá: Van jogom hozzá, közöm van hozzá, mert szeretlek. Érted mert feleségemmé akarlak tenni.

Örzse a félelemtől vagy meglepetéstől, de halott halványan állt *Gyurka* előtt; csak mikor az elengedte két kezét, mint a nyil száguldott tova, ott hagyva minden holmiját.

Újra kétség verte fel *Gyurka* szívét, szeretett volna a lány után rohanni, de lábai ólomként nehezettek s gyökereztek a földbe. Végre megindult lehorgasztott fővel arra a végtelennek látszó berencei erdő felé. Itt bolyongott éltlen szomjan két napig, mikor eszébe jutott, hogy kimegy az országuttra megnézni, kik mennek az andocsi búcsúra.

Ott huzódott meg az árok bozótjában s látott sok ismerőst, csak a turiakat nem látta sehol. Végre alkonyat felé megismeri ám a vén *Dokus* előimádkozó hangját. Felemelkedve először is a piros babos ruhás *Örzsen* akad meg szeme, ki fején kis kosárral ájtatosan halad az őt követő

Orosz Pali mellett. Éppen *Gyurkához* érnek mikor *Pali* megszólal. Ez csak annyit hall belőle:

Verjen meg az Isten *Örzse*, ha megöl *Gyurka*, soha se légy boldog vele, mert a te hiuságod miatt leszek én holnap kiterítve.

Oh fél a gyáva — susogja önmagának *Gyurka*, de lányt csábítani nem félt.

Az andocsi búcsúok fiatalága már ott táncol a „*Betyár*” csárdában. Őt szál füstös izzad a sok csárdás huzásába. *Gyuri* egy asztal mellett iddoggal magában, a mint nézi a táncolókat. *Örzse* bent áll a lányok között, mintha félne valamitől kerül minden férfi szemet, ne hogy táncba vigyék. Egyszerre mozgolódás támadt a táncosok között s hengegve törtet előre *Pali* egy üveg rádi levét magasan tartva a levegőbe. Hirtelen átkapja *Örzse* derekát s berántja a táncolók közé. A lány ijedten próbálja lefejtetni karesú derekáról az erős kart, de nem bírja, szorosan tartja az. Most nagyot kurjantva kihívón tekint a szemközt ülő *Gyurkára* és felhajtja a bort.

Még az utolsó kortyot nem nyelte le, mikor kiesik kezéből az üveg s melléhez kap hová markolatig szaladt *Gyurka* piros nyelű bicskája. A következő percben már *Pali* is előrántja rámás csizmája mellől az övét s sűrűn forgatja *Gyurka* testében. S míg a két véres küzdő fél ott hem-

pereg az ivóban, a lányok sikogatva rebbennek szét s a sok fodros szoknya csak úgy hemperekedik ki a kapun. A férfiak szónélkül nézik a küzdőket s még a csendőröket bántalmazták szóval, midőn látják, hogy azokat szétválasztják. *Palit* nem kellett megkötözni az már tehetetlen. *Gyurka* patyolat kendőjét erősen szorítja melléhez s mikor a csendőrök a békót kezére akarják csatolni fuldadozva mondja: Nem lehet csendőr urak, mert „szelel a mellem.” S így keresztül szurt tüdővel megy a község házáig a saját lábán.

A barátok templomában a csoda szűz képe előtt egy halálra ijedt gyönyörű halvány leány térdel, és zokog. Itt mosdatják fel mikor meg tudja, hogy *Pali* meghalt, *Gyurka* haldoklik.

Igy végződött az andocsi búcsu. A zalai legények kétfelé osztják a napot. Dél előtt szépen körmenetben énekelnek istenes nótákat, délután pedig összejönnek a korcsmában és a tisztelendő ur nagy bosszuságára ropogós táncra perdülnek, melynek nem egyszer, mint most is, véres verekedés a vége.

S az a halvány borult elméjű leány azóta bolyong s járja sorra a somogyi utszéi csárdákat s a kivel találkozik megkérdezi: „Merre kell menni az andocsi búcsúra?”

meggyőződve, hogy még akkor sem áldoztak sokat, ha utolsó kabátjukat feláldozták az iskolákért, mert az iskola „több nekünk ma, mint a templom s nagyobb kincsünk mint akár az összes egyházi birtok. Ha elvesztettük az iskolát, mindenünk elvesz; ha azt megtartottuk, mindenünk meglesz, mivel az egyház az iskolából kapja jó híveit.”

Ez rövid vázlata azon beszédnek, melyről a „Nyitrai Szemle” legutolsó számában reményét fejezte ki, hogy szép és hasznos lesz. S mondhatom, aki jelen voltam, aki együtt lelkesedtem a sok ezer és ezer hallgatóval, hogy Dúdek János dr. egyházmegyénk ezen jeles és tudós fia, dicsőséget szerzett nekünk, nyitraiaknak. Gyönyörű volt a beszéd, gyönyörű úgy belakilag mint az előadási mód tekintetében. De volt benne az egyszerű és keresetlen szavakba öntött meggyőzés s a magával ragadó érzékeltség, mely nem éget, nem perzsel, hanem fokozatosan hevít. S ebben látom én okát annak, hogy nem kapott annyi tapsot, mint a nagygyűlések szónokai beavatott kisebb rendű szónokok, de egyúttal ezen mélyen jár és szókimondó előadásmódban látom az okát hogy mért zúgott fel oly elemi erővel a taps a beszéd után, s miért siettek gratulálni a a katolikus világ jelesei a jelenlevő Mélt. megyei Püspökünknek.

Adná Isten, hogy minél többször legyen alkalmunk Dúdek János drt meghallgatni, de különösen adná meg, hogy ezen jeles szónok és hitvédő elnyerhesse az ezében megüresedő alapvető hittan-tanszékét, hogy így Prohaszkával együtt működve nevelhesse a püspöki kar díszit s reményeit.

Ujdonságok.

Bizottmányi választások. Tisztelt elvbarátainkat ez úton is kérjük, hogy a november hó 16-án megejtendő törvényhatósági bizottsági választásokra haladéktalanul jelöljenek alkalmas férfiakat, ha még nem jelöltek volna, s ezek neveit a szerkesztőség útján az ellenzék központi végrehajtó bizottságával november hó 3-ig közölni sziveskedjenek. Nagyon fontos az, hogy a jelölések a központtal egyetértőleg történjenek.

Megérdemelt kitüntetés. Horváth József, nyitrai törvényszéki bírót ő Felső királyi táblai bírónak nevezte ki a pozsonyi táblához. — A nagykézültőségű bíró rendkívüli munkaerő volt, éles jogi felfogásával, a paragrafusok tömkelegében való jártasságával másfél évtizeden át disze volt a nyitrai törvényszéknek. Acélszilárd jelleme tiszteltté tette nevét ellenség, jóbarát előtt. Mi bármennyire örülünk Horváth József ur előléptetésének, őszintén sajnálni fogjuk távozását, mert a nyitrai kath. kör benne alelnökét fogja elveszteni. Horváth József ur annak idején szabad óráiban lapunk tárcarovatában is ragyogtatta humoros irályát. A nyitrai zsidók kivándorlása Palesztinába című tárcáját, mely mint sok annyi más, álnév alatt jelent meg, oly tetszést aratott, hogy még évek múlva is megemlegették. Minthogy irályája egyszerűen humoros, anélkül, hogy valakire bántó volt volna, maguk a zsidók haragudtak meg érte legkevésbé. — Távozását azonban legjobban érezni fogja a nyitrai törvényszék, mely szakavatott éles elméjű jogászt, megbecsülhetetlen munkakerőt, a nyitrai bírák pedig egy jellemes, nemesszívű társat vesztenek el benne. — Eddigi életpályájából kiemeljük, hogy

született Galgócon 1852-ben, gymnasiumi tanulmányait a pozsonyi kir. kath. fő-gymnasiumban végezte kitűnő sikerrel. Eleinte technikusként készült, de azután a jogi pályára lépett s három évi ügyvédi és bírói gyakorlat után 1879-ben albiró lett Miaván; 1882. kir. alügyész Nyitrán, 1888-ban járásbíró Szakolcán, 1890-ben pedig nyitrai törvényszéki bíró lett.

Változás a dandár vezérkarnál. Sárói Szabó Lajos százados, a helybeli 74. honvéd gyalog dandár vezérkari tisztje — úgy értesülünk — folyó évi november hó 1-ével átlesz helyezve Budapestre. — Ezen kiváló műveltségű és ambiciózus tisztnek városunkból való távozását őszintén sajnáljuk. Helyébe Tombor Jenő hadnagy, aki a hadiskolából most került ki, lesz valószínűleg a dandárparancsnoksághoz beosztva. Mint halljuk Tombor hadnagy a hadi iskola 200 hallgatója közt legelső volt, mihez őszintén gratulálunk.

Hivatalos iskolalátogatás. Révy Ferenc budapesti állami felsőbb leányiskolai igazgató és a kath. felsőbb leányiskolák miniszteri biztosa a hét folyamán hivatalosan meglátogatta a helybeli kath. felsőbb leányiskolát. A biztos a Püspök úr ő maga vendége volt, és szombaton délután távozott. Ez volt a jelen tanévben, Zsilinszky államtitkár után, a második látogatás, melyben az állam közegei részesítették a jeles iskolát.

Királyi elismerés. Ivánka Sándor százados ő Felsője legfelsőbb megelégedésének kifejezésével tüntette ki, a mivel tudvalevőleg az érdem érem hordhatása kapcsolatos.

Ronchetti József †

vármegyei bizottmányi és városi képviselő testületi tag, életének 67-ik évében f. hó 27-én meghalt zabori villájában. A megboldogult élénk részt vett a városi társadalmi mozgalmakban. Ő alapította a nyitrai tűzoltó egyesületet 1869-ben és annak, több mint harminc évig nemcsak főparancsnoka, de lelke és ébrentartó szelleme volt. A vármegyében kerületi tűzfelügyelővé is kineveztek, keményseprő mesterek országos egyesületének és kongresszusának elnöke volt. Hosszabb időn át a kath. kör igazgatója, Zabor hegyközség bírája, szóval mindazon hivatalokban nagy önfelelődéssel működött, melyekkel fizetes nem járt, melyeket csak becsületből szokás elvállalni. Gyakorlati felfogásával e tisztségeknek nemcsak cégérviseelője volt, hanem tevékenységök fáradságtalan irányítója, ki nek agyveleje állandóan működött, termő akarateréje soha pihenni nem tudott. S éppen azért bármely egyesület alakult városunkban Ronchetti Józsefnek abból soha sem volt szabad hiányoznia, ki nek áldozatkészségével és praktikus eszének közreműködésével mindenütt találkozunk. Széleskörű tapasztalati ismeretét Franciaországban és Németországban tett utazásai alatt jelentékenyen gyarapította. Neki Berlinbe, vagy Helgolandba kirándulni csak olyan jelentéktelen valami volt, mint bármely más nyitrai polgárnak Budapestre. Németország legfelreesebb városait még ifjú korából ismerte, mikor arra gyalog járt. — Azonkívül nem csak mint jómódu polgárt, hanem a pénznek kezelésében felette jártas szakember a helybeli pénzintézetek, u. m. Takarékpénztár, Hitelbank, Népbank, a Nyitrai Kereskedelmi és Hitelintézet, végül az újabbban megnyitott Osztrák-Magyar Bank igazgató tanácsosává megválasztották. Sokáig volt a Nyitrai Ipartestület elnöke is. De mit legelőbbre becsültünk benne ő minden readú szegény embernek tanácsosa, utmutatója, pártfogója. A nyitrai iparosok sokat tudnának erről. Bárki bátran fordulhatott hozzá tanácsért utbaigazításért, ő senkit el nem utasított, mindenkinek ügyével úgy törődött mintha saját magáé volna. Ha valamely váralatti szegény lakónak házfedele roskadozóban volt, megjelent Ronchetti és kérdőre vonta, mert nem csináltatja meg a tetőt. Ha az volt a válasz hogy nincs pénz, megcsináltatta a saját költségén és anélkül, hogy a tulajdonos drága kölcsönre szorult volna és lassankint törlesztette. A jó szív ezen sportját nem egyszer érzékenyen megbánta, de azért nem kedvetlenedett el. Ismerte őt városunk apraja nagyja azért a részvét, általános a család jesusított fájdalomban. Temetése vasárnap d. u. 3 órakor lesz a felsővárosi lakásáról.

Egy elfeledett szobor. És azért sem felejtik el! A nyitrai törvényszéki palota előtt levő szobornak indult Szűz Mária szobor megújítására e héten Tvrdy Mária névvel 5 korona érkezett szerkesztőségünkhöz. Lapunk legutolsó számában kimutatott összeg 268 kor. = 273 korona.

Halálozás. Özv. Szmda Mátyásné szül. Palásthy Ludovika urnő életének 82. évében f. hó 26-án Nyitrán elhunyt. A megboldogult özvegye volt Szmda Mátyásnak, a 60-as években Nyitra város polgármesterének, Szmda Victor kömlői (egri m.) plébános, volt jogakadémiai tanár, Szmda Lajos pénzügyminiszteri tisztviselő és Szmda Kálmán kiszczu-ujhelyi esperesplébános az elhunytban édes anyjukat gyászolják.

Ezüst menyegző. Városunkban egy közbecsülésben álló polgártársunk, Seeber Vince ur, nyitrai vaskereskedő f. hó 25-én ünnepelte házasságának 25-ik évfordulóját. A jubiláns házaspár előző nap estéjén egybehívta barátjait egy lakomára, melyen résztvettek; dr. Thuróczy Károly kir. tanácsos, megyei főorvos, Faschler Ferenc polgármester nejevel, Aitner Ferenc nejevel, Streibhammer Antal nejevel és gyermekeivel, Mercader Ede takarékpénztári vezértitkár nejevel, Kósa Gyula nejevel, dr. Tóth János lapunk szerkesztője, Degel Ferenc és Streibhammer Sándor törvényszéki jegyzők, Forgács bécsi fegyverkereskedő nejevel. A vacsora előtt a jubiláns házaspár felső leányiskolába járó gyermeke Valéria mélyen megindító módon adta elő az „Ezer év” című melodramát, nővére Lujza kísasszony kerekded zongorakísérete mellett. A vacsoránál, melyen az ezüstmenyegző menüje izléses ezüst tölgylevelekre volt írva, először Seeber Valéria köszöntötte fel az ünnepelő szülőket, majd Faschler Ferenc polgármester egy magasan szárnyaló lendületen beszédben emlékezett meg a jubilánsokról. Ezek után Forgács, az ünnepelő veje, majd dr. Tóth János egy melegen tüntezett beszédben emlékezett meg a negyedszázados házasság örömnapijáról. Az ünnepelő házaspár szép keresztény szokás szerint, másnap az Isten házában kérte az Urnak kegyelmét és segítségét életök további részére, melyet, hogy bő mérvben elnyerjenek, ezuton is kifejezett őszinte kívánságunk.

Városi közgyűlés. Nyitra város képviselőtestülete mult szerdán tartotta október havi rendes közgyűlését. A napirend tárgyalása előtt Sztranzky Izidor dr. indítványára a közgyűlés egy bizottságot küldött ki, melynek feladata lesz a cselédközvetítés ügyét tanulmányozni, s az ügy házi kezelésére nevezve a városi tanácsal egyetértőleg a képviselőtestület elé javaslatot terjeszteni.

Kállai Armin dr. a törvényszéki palota előtti téren folyó kövezési és terszabályozási munkálatok tárgyaiban interpellált. Hosszabb vita után a közgyűlés Kubinyi Endre indítványára elhatározta, hogy az igazságügyminiszterhez felirat intéztesse, az említett tér díszítési költségeinek fedezése inánt, s egyúttal keressek fel a főispán a város jogos kívánságának támogatására.

Az indokolatlanul magas hús árak leszállítása végett, a közgyűlés utasítja a tanácsot, hogy a kereskedelmi miniszternek egy konkrét esetben közzétett döntése alapján, keresse meg az alispánt, hogy ez, mint másodfokú iparhatóság, a húsárak megszabása tekintetében intézkedjen.

A f. é. november hó 1-én esedékes kölcsönrészletek törlesztése céljából a közgyűlés a polgármesternek 5000 korona kölcsön összeg felvételére felhatalmazást ad, mely összeg a pótdóbból fog a helybeli pénzintézeteknél elhelyezett városi tőkének visszafizettetni.

A marhavágó híd, tőzoltó szertár, mászóház, úgyszintén a majorsági épületek felépítésére vonatkozólag a közgyűlés hosszúra nyújtott vita után elfogadta a tanács javaslatát, mely szerint az új vágóhíd a jelenleginek helyén építessék, s ugyanazoz a telken helyeztesse el a tőzoltó és majorsági épületek is, a később felépítendő sertésvágóhíd számára pedig a beépítendő telekből megfelelő nagyságú terület tartassék fenn. Ezzel a régóta húzódo ügy végre megoldást nyert, nincs most már egyéb hátra, minthogy az építkezési költségvetés minél előbb elkészítessék, s a mostani cslszerűtlen, részben ronda épületek helyébe, ha nem is fényes, de legalább célszerű és tisztán tartható épületek emeltessenek.

Honvédség esküje. A folyó hó 1-én bevonult egy évi önkéntesek s a 6-án bevonult újoncok és póttartalékosok ünnepélyes eskütétele kedden november 1-én d. e. 9 órakor lesz a sártortábor előtti téren, mely alkalommal szentmise is szolgáltatik az ottani kápolnában a szokásos katonai díszelgésekkel.

Trencsén vármegye közgyűlése. szintén f. hó 27-én tartatott a megyebizottmányi tagok nem nagy érdeklődése mellett, Osztrólczy Géza főispán elnöklété alatt. Sokan a tárgysorozat második pontja az illavai főbírói állásnak választás útján való betöltése miatt jöttek. Ér-

deklódásuk azonban mindjárt lelehadt, miután csak egy jelentkezett ez állásra: Baross János csacai főbíró, tehát ezt meg is választották Illavára, Csacára pedig Liha illavai tb. főbíró. A többi 104 pontot és majdnem ugyanannyit a pótjegyzékből egymásután elintézték. Az alispáni jelentésből — írja tudósítónk — nyilván *sajóhiba* miatt maradt ki a szücsi körjegyzőnek az elmozdítása és helyébe az új jegyző megválasztása. A főispán ur a fönti napon szűkebb körű vacsorát adott, a melyre egyes egyházi férfiak is hivatalosak voltak. — Ez értesítés kapcsán nem mulaszthatjuk el kifejezni csodálkozásunkat, hogy milyen kánaáni állapotok lehetnek Trencsén megyében, mint hogy az illavai főbírói állásra csak egy pályázó jelentkezett, holott Pöstyénben, mint nem régiben jelentettük, a jelentékenyen szegényebben javadalmazott óvónői állásra 60, mondhatnánk folyamodó jelentkezett. — Vagy talán kár a papirosért? — úgy gondolták a folyamodni szándékozók. De hát hogyan tudhatták ezek, hogy egy több száz főből álló bizottmány kit fog választani, hogy még a folyamodvány papiros ívét sem merték megkockáztatni. Szemfényvesztés ez, nem választás, vagy ha választás úgy csak a főispán ur választ, s a járszalagon vezetett megye, hogy: *Dobre!*

Betörés egy plébániába. Nyitra-Ivánkán f. hó 25—26 közötti éjszakán betörők jártak a plébánia épületben. Elégé jellemzi az ottani patriarchalis állapotokat, hogy a betörők az utcáról hatottak be, miután a plébánia falából néhány téglát kiemelték az ablak alatt. A háznak ezen kiidezett oldala közvetlenül az országút mellett van s ettől csak sarampó kerítéssel van elválasztva. Laszab György plébános ur, ki az advar felől levő szobában lakik, észre vett valami neszt a szomszéd szobákban, de eleinte nem ügyelt rá. Később fekvés s a folyosóról rajuk zárta az ajtót, ezek azonban a falon át vajt lyukon kimenekültek az utcára. A betörők széthányták mindent, de nem vittek el semmit, kivéve hogy néhány üvegbeftől fogyasztottak el a szekrényből.

Egy korona vándorlása Béla tartozott Árpádnak 2 kor.-val, melyet az előbbi soká nem adott vissza hitelezőjének. Kálmán, Bélának másik barátja, egyszer megszorul pénzben és Belától kölcsönöz két koronát és szintén hosszabb időn át tartozott vele, jöllehet már megadhatta volna. Egyszerre Árpádnak valami havi részletfizetése akadt, de nem lévén elég pénze három koronát kér kölcsön Kálmántól, és miután azzal teljesítette kötelezettségét, egyszer az utcán talál egy koronát. S Árpád mint jó gazda, miután a pénzt találta, elmegy vele Kálmánhoz, és azt mondja: Itt van egy korona, most már nem tartozom csak kettővel. — Kálmánnak eszébe jut, hogy ő is tartozik Bélának, elmegy ez utóbbihoz és azt mondja: Visszahoztam tartozásomnak felét, már most csak egy koronával maradok adósod. — Béla szintén visszamélekezik hogy ő is már régen tartozik Árpádnak két koronával, elmegy ez utóbbihoz és azt mondja: Tartozom neked két koronával; itt van az egyik, most már csak egygyel tartozom. — Árpád alig hogy birtokába jut az új koronának, siet vele Kálmánhoz e szavakkal: Itt van a másik koronád, most már nem tartozom csak egygyel. — Kálmán még azon melegeben felkeresi Belát és azt mondja: Itt van a másik koronád, most már nem tartozom semmivel. Béla épül a jó példán és követni akarja, elmegy Árpádhoz és hasonlóképp mondja: Itt van a másik koronád, most már kvittek vagyunk. Árpád megőrül ennek és elmegy Kálmánhoz mondván: Itt a harmadik koronád, most már semmivel sem tartozom. — És ezzel az egy koronával mind a hárman törlesztették összes adóságaikat.

Vonatkisiklás Tótmegyeren. Folyó hó 27-éről 28-ára virradó éjjel Tótmegyér állomáson tolatás közben egy teher vonat oly szerencsétlenül siklott ki, hogy elzárta mind a két vágányt, s e miatt a vonatok nem közlekedhettek sem Budapestről Bécs felé, sem Bécsből Budapest felé. Azonban az osztály mérnökség még az éj folyamán nagy munka erővel hozzálátott a forgalmi akadály elhárításához, s leginkább arra törekedett, hogy a fővonal vágányait mielőbb szabaddá tegye; ami hosszas fáradszt munkával sikerült is. Mindennek dacára a vonatok oly tetemes késéssel közlekedtek, hogy a f. hó 28-án reggel 8 órakor hiába várták a postát, mivel a vonatot, amelynek reggel 6 órakor kellett volna

Nyitrára érkeznie, csak 9 óra felé jött. A kisiklásnál ember élet nem esett áldozatul, csak a pályatest és kocsik rongálódtak meg erősen.

Szarvasmarha díjazás Nyitra-Rudnón. A nyitramegyei gazdasági egyesület f. hó 22-én a földmivelségi m. kir. ministerium anyagi támogatása mellett Ny. Rudnón szarvasmarha díjazást rendezett. A díjazásra felhajtott 65 drb. tehén és 54 drb. üsző. Kiosztott összesen 400 koronányi állami díj. Díjat nyert 11 tehén és 11 üsző; oklevéllel 9 gazda lett kitüntetve. A bíráló bizottság Rudnóvölgy gazdáiból alakult, melynek elnöke *Leidenfroszt Károly* volt. A bíráló bizottság a díjazásnál főleg a berni-simentháli jellegre volt tekintettel. E vidék Nyitramegye legszegényebb része s az állattenyésztés fejlettsége a megye többi részeihez viszonyítva elmaradt. Mind e szegénység, mind pedig az állattenyésztés kezdettől fogva az e vidéken divó *marha-uzsorában* leli magyarázatát. A földmivelségi kormányt dr. *Leidenfroszt Aurél*, a nyitramegyei gazdasági egyesületet *Velcsey József* titkái képviselte.

Az egér. Az uraság szerüljén dolgozott a béres-legény. Egyszerre csak egy egér fut el mellette; hamarosan agyonnyomja.

— No, ha most kenyerem volna, megenném!

— mondja nyugodtan.

Az uraság éppen ott jár és meghalja ezt.

— No, János, itt van tiz krajcár, hozzá kenyeret, hadd látom, megeszed-e?

János elszalad, meghozza a kenyeret és bepofozza.

— Hát az egér? — kérzi az uraság.

— Hászén én csak azt mondtam, ha kenyerem volna, megenném, de nem az egeret! — mondja nevetve a legény.

A szociálisták titkos jövedelme.

A Hóni Iparban a következőket olvassuk: A szociálisták szakegyesületei, melybe beerősöknek minden veszekedni nem szerető, jobb érzésű munkást is, 30 fill. heti járulékot szednek a tagoktól, de csak 20 fillért nyugtáznak. Sok okosabb munkásnak föltűnt ez, de mivel tudta, hogy a pártvezer urakat kérdőre vagy felelősségre vonni veszélyes dolog, hat elhallgattak. Azonban a kőművesek szakegyletében egy fiatal, intelligens munkás — már nem tudván tovább szó nélkül eltűnni ezt a dolgot — szóvá tette az ügyet, egyik ülésen felelősségre vonvan az egyesület vezetőségét a nem nyugtázott, de kerülhetetlen behajtott pénz hováfordítása végett. Nyilvános elszámolást követelt! Lett erre ribillió, újabb ülést hívtak egybe, amelyen megjelentek a vezér urak is Bokányi ő fensége vezetése alatt, aki kijelentette, hogy a munkásoknak fizetniük kell, de a vezérkart felelősségre vonni fej- és jóságvesztés terhe mellett, nem szabad. Meghagyták az említett munkástár-uknak, ha még egyszer beszélni mer, többé Budapestea munkát nem kap, mert bárhol munkába állana, munkaadóját bojkottálni fogják mindaddig, míg az őt el nem küldi. Hat bizony ez szigorú ítélet! És ki merne ez ellen szólani? Hogy is mer valaki rongyos 10 fillér miatt szót emelni? Pláne mikor ez a vezér urak megelhetését, illetve nagyságos uraskodását vesze-lyezteteti. De hát vegyük komolyan a dolgot és számoljunk. Heti 10 fillér elszámolatlan tagdíj, minden t. gnál évi 5 kor. 20 fillert tesz ki. A nemzetközi szociálisták szervezetenek, — a vezérkar állítása szerint — 40.000 tagja van, ez tehát összesen 208.000 koronát tesz ki. Hát bizony, ha 10 fillérért nem érdemes szólani, de 208.000 koronáról már szabad, sőt kell is egy kicsit beszélgetni. Magyar munkások! Álljatok össze és vonjátok felelősségre a pártvezéri kamarillát, hová fordítja ezt a rengeteg összeget?

Végrehajtás akadályokkal. Az ideai rossz természetűen mélyen sujtotta F. M. földesurat, kinek birtoka túl volt amugy is terhelve és a végrehajtások napirenden voltak nála. A végrehajtó, ki a szomszéd városból jött mindig a tanyára, nagy előzékenységet tanusított mindenkor a földbirtokossal szemben, úgy hogy mindig egyedül végezte feladatát és se becsús, se fiskális nem kísérté útjára. Azért meglepte, midőn egypár héttel ezelőtt a rácsont át megmagyarázta, hogy a végrehajtót kísérettel együtt nem engedi át a nagyságos úr a kapun. Hiába magyarázta a végrehajtó, hogy az a két úr, ki vele jött, előtte teljesen ismeretlen s csak a véletlen alkalmatosságot használva ki, hozta őket az ő kocsiján az urasághoz, a kocsis nem nyitott kaput, mert kérdésére, hogy mit keres akkor itt az a két úr is, azt a választ kapták, hogy ők eskis az urasággal hatszemközti intézhetik el jövetelük célját. Majd a végrehajtó az idegenektől bocsánatot kérve, egyedül ment be a földes-úrhoz és felvilágosította a ház urát a kün vá- rakozó két úr kinos helyzetéről. A házigazda ezek után egy külön szobában fogadta a két látogatót. Ezek megkérték, hogy most már tekintettel arra, hogy végrehajtó van a háznál zárná be ezen lakosztályhoz vezető ajtókat, mert előbb nem mondják el jövetelük célját. A látoga-

tók rejtélyes magaviselete nagyon izgatottá tette a földes urat. Az izgalom azonban a szóval ki nem fejezhető öröm hatása alatt csak fokozódott, midőn megtudta, hogy ezek a vendégek Török A. és Társa budapesti bankhá- zából jöttek, hogy kifizessék neki az etűző napon nyert legnagyobb 400.000 koronás főnyereményt. A végrehajtó segég-személyzetének tartott vendégek — most már a szerencse követel, árverési jegyzőkönyv helyett hálale- velet vittek el a Török bankháznak.

Orvosi körökben már rég ismert tény, hogy a *Ferenc József keserűvíz* valamennyi hasonló vizet, tartós hashajtó hatása és említésre méltó kellemes íz- nél fogva, már kis adagban is tetemesen felülmulja. Kérjük határozottan *Ferenc József keserűvizet.* 5—26.

CSARNOK

Az elefánthi pálosok.

Közlő: *Mittueh József.*

Kesergő hangon elevenítették föl a rég le- zajlott idők tüneményes képeit, midőn rendjük a legmesszebb országokban is gyökeret vert s dicső működésök dicsfényt vetett a pálosok mosolygó egére.

Fiai kegyelettel emlékeztek meg a földről, mely szervezetőknek létet, életet adott, mely nagy- gyá, hatalmassá nevelte őket s édes remény da- gasztá keblöket, hogy a bemohosodott, viharverte romokon itt is elhagyott, pusztá fészkek fölött — a jobb idők hajnalán új élet fakad, mely benépe- sítí a lakatlan magyar kolostorokat s a haláltól megmenti a pusztuló, egynehány taggal képviselt pálos szerzetet.

Az elefánti monostor is lassú pusztulásnak indult, háza és temploma a vallás alap bérlőinek lomtárává lett, ott hol azelőtt a hivek ezrei meg- illetődött szívvel hallgatták a fehér barátok aj- káról folyó mézedes szavakat, hol buzgó imádság szakadt föl a sajgó keblekből, por, szemét verte föl nyugodt tanyáját s a megszentelt helyeken rak- tárok emelkedtek, hogy a ronda összevisszaság láttára följajdult az érző szív.

Baglyok, halálmadarak tatarozgatták össze itt fészkeket, a törött ablakokon beszáguldó vi- har végig sivitott a kietlen lakon s kísérteties hangján mintha csak maga is zokogott volna a régi, mozgalmas élet e gyászos romjain.

Utóbb szeszfőzde is lett a kolostorból; elkép- zelhető tehát mivé vált a pálosok büszkesége a szép sztjánosi templom. Sirboltjába is befurakod- tak a kegyeletlen népek, fölfeszegették a régi koporsókat, össze-vissza hányták vetettek a por- ladó csontokat s duhaj, érzéketlen kacaj járta a hajdan szütnen viruló élet kőfalas sirboltjait.

A biztos pusztulásnak s további megszentés- gtelenítésnek elejét vette a műértő főur Edelsheim Gyulai Lipót báró, kinek lelkét megragadta a költői fekvésű, vihartépte zárdá-rom; nagy pénz- zel megfizette, hogy régi méltóságába, fényes ál- lapotába visszahelyezze a mohosfalu kolosszust s a megszentelt helyeken a boldog családi élet ré- szére földi paradicsomot teremtsen.

Költséget nem kímélt, hogy a romokon pa- zar palota emelkedjek. A templom hatalmas fé- nyes csarnokká változott, melynek Bergl J.-tól 1770-es években festett s keresztes szt. János életéből egyes mozzanatokat ábrázoló freszkóképei megújítva, gyönyörű színváltozataival megragad- ják a szemlélőt s eszébe juttatják, hogy a levi- harzott évek előtt Isten háza emelkedett e helyen.

A porladó csontok is örök nyugóhelyre ke- rültek, nagy fakoporsókba összegyűjtve az utódok kegyeletes imája közben átadattak az anyaföldnek, hogy a bekés nyugalmat, melyet a pálosok sir- boltjában kerestek — ott a fekete föld mélyén föltalálják.

A sirbolt kitakarításánál 1894 márc. 10-én a következők kerültek napfényre:

lapsai Korlátkőy György († 1705. III. 28) koporsójában kuruckori dolmány, zsinóros öv, nadrág zsinórrészlet és csizmaszár — egy másik- ban ruhaszegely bőrből és sapka.

Jaklin Apollónia († 1725) koporsójában csipke, selyemfátyol.

B. Apponyi Lázárné Vicay Rebeka († 1730 körül) koporsójában női ruha, szoknya, cipő — másikon női derék, selyemszoknya és díszesen hímzett cipő.

Az oltár előtti sírboltban a XVI. századból fönmaradt sárgaselyem dolmány foszlányai, sujtások és csizmaszárak, öv, csizmapatkó, női pruszlik, cipőrészek, férfi ruhadarabok, szallagok és csipkék.

A XVIII. századból: bronzfeszület, ezüst bulla két darabban s benne 7 papírra nyomtatott latin szövegű ima; aranyozott rézolvásó; Rézkegyérem sz. Mária képevel B. V. Czeszokov in Reg. Pol. fölrattal másik oldalán remete sz. Pál képe S. P. Pr. Er. fölrással. Ugyanolyan a fölfeszített üdvözítővel, Mária és Magdolnával: Passio Christi comforta me körirattal. Egy kegyérem nep. szt. Jánossal s egy másik S. Bar... fölrattal.

Loyolai szt. Ignác rézmetszetű képe Ignatius de Loyola aláírással.

Arany karika gyűrű belső, sima lapján e vésett betűkkel: NRJ. Praes. Me ASV. Bi. Mal. Mor. zománcozott és porcellángombok.

Arany függő farkába harapó kígyó alakjában fejében táblás gyémánttal s felső részén zománcozás nyomaival.

Mindenféle rózsafüzérek, melyek egyikére egy jobb láb, egy szív, egy kehely, egy jobb kéz és egy ismeretlen alaku tag volt fűzve. Préselt rézszegek és rózsafüzér gyöngyök épek és törtek minden alakban¹

Mindezek a nemzeti muzeumba szállítottak. Hogy az így kástélylává változott zárda impozáns alakjának maga a körülvevő tér is megfeleljen, dombokat lehordtak, ujakat emeltek, fákat, bokrokat ültettek sőt, hogy az új hon magánya annál jobban szembe tűnjék az új földesur a zárda körül lakó zselléreket, gazdákat a két Elefánt községbe letelepítette s ezzel megszűnt létezni szt. János elefánti fiók község, melynek azelőtt külön temetője is volt. Ez még most is létezik — a mélyen érző kegyelet nem engedte megbolygatni az elhaltak álmaikat, dacára hogy a kastély közvetlen szomszédságában van.

Most a természet remek ölen, erdőkoszorozott dombok alján emelkedik a lezajlott vizontagságos multu kastély, melynek hatalmas arányu falai a sötét háttérből kidomborodva messze tájakra hivatogatólag integetnek a lepergett mult iránt érdeklődő vándor felé.

A szent magány és nesztelen csönd most is ráborul még a tájra. Messze a világ zajától nem csoda ha a lélek itt költői hangulatba átrezzen s kavarodó eszmék, vágyak ébrednek az izzó agyban, midőn elmerengve tapossuk e nagymultu hely rögét.

Festői műtermet, főségesebb helyen el sem lehet képzelni, mint itt a lezajlott századok méla romjain s az új földesur költői, műértő lelkének valóban tápot nyújt a zajtalan magány, midőn hajlamát követve a legújabbban emelt pazar műtermében eszméit, gondolatait vászonra veti.

A változatos mult sírjából kikélt szelleme borongva ráborul a tájra... a csöndet nem zavarja semmi csak a csármában fészkelő dallos szava, melynek édes-bus hangjaira kibontakozik az erdők mélyéből az őzek, szarvasok, dämvadak, mufflonok serege, hogy ott a kastély előtti réten, madarak csicsérgése mellett letépjék a finomszirmu mezei virágok s a zsenge fűszálat...

Ne bántja őket senki, még az a gondolat sem, hogy talán éppen a leviharzott mult sírján tépett virág életet ad nekik.

¹ B. Edelsheim Gyulai Lipót szives közlése. (Vége.)

Telefon.

Negyed. A beérkezett összeggel fedezve van a folyó év. Hátralékban ninesen.

Lutissa. Teljesen rondben az utalvány szelvény tartalma szerint.

NYITRA LEGUJABB ÉS LEGMODERNEBB ÜZLETE VEREBÉLY GÉZA VÁRMEGYE-U. 16.

Ajánlja dús felszerelt

RAKTÁRÁT
uri-, női divat, fehérnemű,
asztalnemű, kézmű, szö-
vött- és rövid árukban,

a n. é. közönség szives figyelmébe.

A cég csak eisórangú, megbízható gyártmányokat tart raktáron.

Kitűnő magyar gyártmányok: pécsi bőr keztyűk, szépségi asztalneműk és vásznak; Pelikán és Gyukits-féle kalapok, rózsahegy pamutvásznak, nagyenyedi harisnyák, ó-budai voilek és velezek.

Francia és angol női szövet különlegességek.

Siegl-féle lenvásznak.

Regenhardt és Raymann-féle asztalneműk.

Schroll-féle sifonok.

Cosmanosi voilek és velezek.

Kitűnő mosó tennisz flanellek, szövött velezek.

Bélés és rövid áruk.

A cég melegen ajánlja saját utasítása szerint készült eddig bármily néven elnevezett minőségeket felülmuló

„TÜNDÉRVÁSZNÁT“

(PAMUTFONÁL)

mely ágyneműekre és női ingekre felette alkalmas. 3 minőségben van raktáron:

I-ső minőség 1 vég 23 méter 82 cm. széles K. 17.50

II-ik " 1 " 23 " 82 " " K. 15.30

III-ik " 1 " 23 " 82 " " K. 11.80

3% pénztári engedménnyel.

E kitűnő, tündéries szépségű vásznat kizárólagosan csak fenti cégnél lehet beszerezni, miután a gyáros erre szerződésileg kötelezve van.

Minden egyes cikken a **legolcsóbb szabott ár** van feltüntetve, miért is kérem a n. é. közönséget, kegyeskedjék a céltalan alkudozást mellőzni.

Tisztelettel esedezem a n. é. közönséghez, méltóztassék üzletemet nagybecsű látogatásával megtisztelni, hogy az áruk minősége, szépsége s rendkívüli olcsósága felől — minden vételkötelezettség nélkül — meggyőződést szerezni alkalma nyíljenek.

Szabott árak: a kereskedelmi tisztesség alapja.

UGYANITT JÓ HÁZBÓL VALÓ KERESZTÉNY
FIATALEMBER GYAKORNOKNAK FELVÉTELIK.

Üzletem megújítása céljából azon előnyös helyzetbe jutottam, hogy a t. gyászoló közönség részére, két gyáskocsimon kívül egy

üveges, disz-halottas kocsit

sikerült beszereznem, mely ugy helyben, mint vidéken a t. gyászoló közönségnek a legjutányosabb áron rendelkezésére áll.

Özv. Köck Istvánné

Első Nyitrai Temetkezési Vállalata.

(Alapított 1824-ben.)

Tessék a címre figyelni!

VAJDA J. butorgyári raktára

Nyitrán, Párutca 22.

Ajánlja dús választékú, szilárd és száraz anyagból készült
**háló, ebédlő, uri szoba, szalon
és iroda berendezésekből álló**

RAKTÁRÁT

valamint vas és rézbutorait és saját készítményű kárpitozott butorait

a legegyszerűbbtől a legfinomabb kivitelig,
jutányos áron.

Tessék a címre figyelni!

Legjobb bevásárlási forrás!

Legjobb bevásárlási forrás!

A tisztelt szülőkhöz!

A felsőbb leányiskola igazgatósága megengedte, hogy a kint lakó növendékek

tánciskolát

látogathatják, mely az Aitner-féle házban van. Ki óhajt résztvenni, hétfőn, f. hó 31-én jelentkezhet.

Bátorkodom az igen tisztelt szülőkhöz szíves pártfogásért folyamodni.

Sok évi gyakorlatom a táncitanítás terén, melyet számos elismerés által tudok bizonyítani, arra engednek reményleni, hogy a reám bízott növendékeket a szép testtartás, menés és állásban sikeresen megismertetni képes vagyok.

A tánc a legfőbb fiatalságnál és a táncnál elsajátított esztetika által örökre biztosítva van a szép testtartás, menés és állás, mert a tánc nemesíti.

Hogy vállalatomat kivívhassem, alázattal esedezem a tisztelt szülők bizalmáért és szíves pártfogásáért.

Mély tisztelettel:

1-2

Sik Lipót,
okl. táncitanító.

Az alulírott vállalat tisztelettel értesíti a n. é. közönséget, hogy az egész országunkban és a külföldön hírneves „Liliom“-vászon 1900-ban a párisi kiállításon aranyérem kitüntetésben részesült. — Legújában a magyar szent korona országaink vörös kereszt egylete részesítette a Liliom-Vászon Vállalatot azon kitüntető bizalomban, hogy a nagyméltóságú m. kir. belügy-miniszterium 1889. évi július 1-én 40113/II. sz. a. kelt körrendeletében, reá ruházott jogosultságból kifolyólag, 884- számú leiratával megengedte az összes Liliom védjegyet viselő gyártmányokon az egylet vörös kereszt jelvényének használatát. — Az ilyen illetékes helyekről eredő kitüntetések, minden hangzatos reklámnál jobban bizonyítják a Liliom-vásznak minőségben való tökéletességét, de elismerése is annak, hogy a Liliom-vászon Vállalat áru nemcsak minőségben, hanem árban való olcsósággal is első helyen állnak.
A Liliom-Vászon Vállalata.

ÓVÁS! Ujabbban a Liliom-vászon sokféle utánzása került forgalomba, tehát a t. vevőközönség érdekét szolgáljuk, midőn figyelmeztetjük, hogy csak az a valódi, mely egyedüli főelárusítónknál Krausz Vilmos és Társa nyitrai cégnél kapható és a melyiken a 88II. sz. a. törv. védett „LILIAM“ védjegy áll. * * * * *

Vonatkozva a fent közlöttre, van szerencsénk a n. é. közönség szíves tudomására hozni, hogy áruházunkat tetemesen megnagyobbítottuk.

A női confectio valamint a szőnyeg-árak részére külön osztályt létesítettünk, milyen csakis a nagy városban látható.

Divatáru cikkeiben is a legszebbet és legújabbat dús választékban hozzuk, s mint-hogy rég ismert elveinket „lelkismeretes és olcsó“ fentartjuk, bátran merjük állítani, hogy nemcsak a helyi piacon, hanem a főváros első-

rendű cégekkel ár tekintetében versenyt állhatunk.

Midőn a t. közönség további nagybecsű bizalmát kérjük, jegyzünk

szolgálatkész tisztelettel

Krausz Vilmos és Társa
Nyitra, Kalmár-utca. 6.

SZUPERFOSZFÁTOT,

Stassfurti káinitot

szavatolt 12.4% tiszta káli = 23—24%
kénsavas káli tartalommal, * * * * *

Stassfurti kálitrágyasót

szavatolt 40% tiszta káli = 74—76%
kénsavas káli tartalommal, * * * * *

KOVASAVAS KÁLIT (dohánytrágyázásra) továbbá

mindennemű egyéb **mütrágyaféléket**, azonkívül

Rézgálicot (98—99%) elismert kitünő minőségben legolcsóbban szállit a

„HUNGÁRIA“ mütrágya, kénsav és vegyi ipar részvénytársaság

Budapest, V. Fürdő-utca 8.

FELTÜNŐ UJDONSÁG!

Delice

Minden hirdetés felesleges, a dohányzó egyszer veszi és többé mást nem szíhat.

legjobb valódi francia

SZIVARKAPAPIR ÉS SZIVARKAHÜVELY.

Kiváló szerencse Töröknél! Felülmulhatlanul

kedvez főarudánknak a szerencse. Rövid idő alatt 17 millió korona nyereménynél többet fizetünk nagybecsült vevőinknek, köztük a legnagyobb nyereményeket.

Ajánljuk ennél fogva, hogy a világ legesélydúsabb osztálysorsjátékában vegyen részt. — A most következő magy. kir. szabadalmazott 15. osztálysorsjátékban újból

110.000 sorsjegyre **55.000** pénznyeremény jut és összesen egy hatalmas összeget.

14 millió 459.000 koronát sorsolnak ki rövid 5 hónap alatt.

A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben **1.000.000** korona.

Továbbá 1 jutalom **600.000**, 1 nyeremény **400.000**, 1 à **200.000**, 2 à **100.000**, 1 à **90.000**, 2 à **80.000**, 1 à **70.000**, 2 à **60.000**, 1 à **50.000**, 1 à **40.000**, 5 à **30.000**, 3 à **25.000**, 8 à **20.000**, 8 à **15.000**, 36 à **10.000** korona és még sok egyéb; összesen **55.000** nyeremény és jutalom **14.459.000** korona összegben.

Az I. osztályú sorsjegyek tervszerű árai:

$\frac{1}{8}$ eredeti sorsjegy frt —,75 vagy kor. 1.50; $\frac{1}{4}$ eredeti sorsjegy frt 1.50 vagy kor. 3.—

$\frac{1}{2}$ „ „ „ 3.— „ „ 6.—; $\frac{1}{1}$ „ „ „ 6.— „ „ 12.—

A sorsjegyeket utánvétellel vagy az összeg előzetes beküldése ellenében küldjük. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket eredeti sorsjegyekre kérünk

f. évi november hó 6-ig.

bizalommal hozzánk beküldeni.

TÖRÖK A. ÉS T^{SA}

BANKHÁZA BUDAPEST.

Hazánk legnagyobb osztálysorsjáték-üzlete.

Főarudánk osztálysorsjáték-üzletei:

Központ: Teréz-körút 46/a. I. fiók: Váci-körút 4/a.

II. fiók: Múzeum-körút 11/a. III. fiók: Erzsébet-körút 54/a.

Rendelőlevél levágandó. **TÖRÖK A. ÉS TÁRSA** bankháza Budapest.

Kérek részemre ..... I. osztályú m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget ..... korona összegben { utánvételezni kérem postautalvánnyal küldöm mellékelem bankjegyekben (bélyegekben) } A nem tetsző törölendő.

Pontos cím:

HIRDETMEÉNYEK a „NYITRAMEGYEI SZEMLE“ részére jutányosan felvételnek a kiadóhivatalban Nyitrán, Papnevelde-u. 9.

Himző-munkákra kiválóan alkalmas

Pfaff- VARRÓGÉPEIT

ajánlja **SZLÁVIK KONSTANTIN**
Nyitra, Plébánia-utca 4. szám.

A Pfaff-varrógépek — eltérőleg egyéb gyártmányoktól — acél-alkatrészekből állanak az utolsó csavarig.

Erős anyagok feldolgozására, mint ipari gépek első helyen állanak. Tartósságuknál fogva hosszú időre szóló írásbeli jótállást biztosítok. —

*****

Javításokat elfogadok. **Szlávik Konstantin**

Kiváló tisztelettel

Árjegyzék ingyen. *****

mechanikus, optikus.

Huszár István könyvnyomdája Nyitrán.

Iskolaépítési pályázat.

Lopassó községe egyesülve az ottani szövetkezetekkel egészen új, három osztályú r. kath. iskolaépületet létesít **22 ezer korona költségeliránnyal**. Ez utóbbi, valamint a tervrajz alulirotnál megtekinthető.

A nyilvános versenytárgyalás **november hó 5-én** a község házában fog megtartatni.

Sándorfi Nándor,

esperes-plebános,
a szövetkezetek elnöke.

Szolid és pontos kiszolgálás!!

GOMBÁRIK ISTVÁN

uri és női fodrász

Nyitrán, Tóth Vilmos-utca 15. sz.

Ajánlja a mai kor igényeinek teljesen megfelelő s „hygienikusan“ berendezett

diszes uri-és női-fodrásztermét.

Végez mindennemű e szakmába vágó uri és női hajmunkát, úgymint hajbetétet, frizeteket, frufrukat, egész és fél parókákat, hajfonatokat minden színben; továbbá női fésülést a legújabb divat szerint, nappali, estélyi, bálai, menyasszonyi és fényképfelvételekhez alkalmas frizurákat, haj- és szakállfestést, úgyszintén tyukszemvágást jutányos árban.

— Vesz vágott és kifésült hajat. —

Előfizetéseket üzleten kívül is elfogad.

Hölgyeknek külön bejárat a kapu alatt jobbra.

Szolid és pontos kiszolgálás!!

8-10

KIC POPOFF

a legjobb TEA a világon.

Kizárólag csakis eredeti orosz csomagokban kapható.

Hirdetmény.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására juttatni, hogy vaskereskedésemben mindennemű

szárazpor és olajfestéket

rendeztem be. — Továbbá padlófény-mázak, kencék, lakkok, kátrányos fedél és elszigetelő lemezek, cement és gipsz, melyek tartósságáért, és jóságáért, úgy a finomságáért a legszorosabb szavatosságot vállalom el. — Az árakat oly olesón számítom, hogy minden versenyt felülmul.

A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve maradtam

teljes tisztelettel

Linkenberg József,

mint utóda Winterstein Zsigmond-féle vaskereskedésnek,
NYITRA, PÁR-UTCA.

7-13